

کامران نوروزی

حقوق دان

قانون‌گذاری ظاهراً کار ساده‌ای است. یک قیام، یک قعود؛ تصویب شد. اما همین ساده‌انگاری است که ورطه‌های هلاک ایجاد می‌کند. قانون وقتی قانون است که امکان اجرا داشته باشد. قانون وقتی امکان اجرا دارد که متناسب با توانایی‌ها و امکانات وضع شود. قانونی که مرزهای تخیل را هم پشت سر بگذارد و به جهان وهم وارد شود، راه به خارستان می‌برد. معمولاً در کارهای علمی و کارشناسی به روش بیش از سایر مراحل کار اهمیت داده می‌شود. اگر روش غلط باشد، لاجرم بقیه مراحل هم به بیراهه و گمراه می‌رود. تبلیغات و اخبار پراکنده مربوط به طرح انتقال پایتخت به شکل ناامیدکننده‌ای حاکی از این است که کارها بر همان پاشنه غلطی می‌چرخد که تاکنون فرسوده و منابع را هدر داده است. روشی که تا حال در این طرح به کار گرفته شده، همان روش شکست‌خورده‌ای است که در تمام سال‌های گذشته بودجه و نیروی انسانی و زمان را از بین برده و نتیجه‌ای جز ضرر به بار نیاورده است. در این طرح که مسئولیت آن به آقای معاون اول داده شده است، نهایت پنهان‌کاری صورت می‌گیرد. چه شرکت‌ها و مؤسسه‌ای در حال مطالعه‌اند؟ از سال ۱۳۹۴ که قانون امکان‌سنجی انتقال پایتخت مطرح شد، تا الان چه اقداماتی صورت گرفته است؟ تاکنون چه مبالغی برای این طرح هزینه شده است؟ درحالی‌که کارشناسان رشته‌های تخصصی مرتبط با این طرح آن را به سخره گرفته‌اند، کسی در دولت خود را مسئول پاسخ‌دادن به انبوه پرسش‌هایی که در این زمینه مطرح است، نمی‌داند. ملت همچنان بیگانه‌اند.

گفته شده طرح انتقال پایتخت به این دلیل در دستور کار قرار گرفته است که تهران به دلایل زیست‌محیطی و کمبودهای مختلف دیگر قادر به ایفای نقش مرکزیت کشور نیست. این بهانه سروشی است بر بی‌کفایتی‌های مستمر و عمیقی که در مدیریت تهران در ۳۵ سال گذشته رخ داد و چه دولت‌ها و چه شهرداری با از بین بردن تمام ضوابط و اصول و قوانین شهرسازی و شهرداری تهران را به این روز انداختند. اصرار بر روش‌های غلط همان نتایج غلط را هم تکرار می‌کند؛ فرار از مسئولیت، فرار از شناخت علمی و دقیق مشکلات، بی‌اعتنایی به نظرات کارشناسان مستقل و نهاد‌های مدنی و سازمان‌های حرفه‌ای، پنهان‌کاری گسترده، عدم درک توانایی‌ها و نقایص دولت و... این طرح موهوم، به فرض که قرار به انجاش باشد، بدون شک بزرگ‌ترین، گران‌ترین، پیچیده‌ترین و دشوارترین طرح عمرانی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی است که در یک قرن اخیر در ایران مطرح یا اجرا شده است.

آقای رئیس‌جمهور! در شرایطی که سخت‌ترین بحران‌ها گریبان کشور را گرفته است، اجازه ندهید با روش‌های شکست‌خورده منسوخ تمهات امکانات مادی و انسانی کشور را به مزبله بربزند. مسئله فقط طرح انتقال پایتخت نیست که برای مدتی سرگرمی دولتیان خواهد شد و پولی هم نصیب مشاوران می‌کند؛ ببینید کجای کارها اشکال دارد که اوضاع اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی کشور را به چنین روزی انداخته است. برای درک وضعیت کافی است دستور دهید:

- فهرست پروژه‌های نیمه‌تمام دولتی را به شما ارائه کنند. در سال ۹۸ یک مقام مسئول اعلام کرد ۸۱ هزار پروژه استانی نیمه‌تمام و سه هزار پروژه ملی نیمه‌تمام در کشور وجود دارد که برای اتمام آنها ۵۰۰ هزار میلیارد تومان بودجه لازم است. حسابش را بکنید، با افزایش قیمت‌ها در سال ۱۴۰۳ اتمام این پروژه‌ها چقدر بودجه می‌خواهد.
- گزارش آزادانه تهران - شمال را بخواهید. این جاده ۱۲۵ کیلومتری بعد از ۲۸ سال هنوز به پایان نرسیده است.

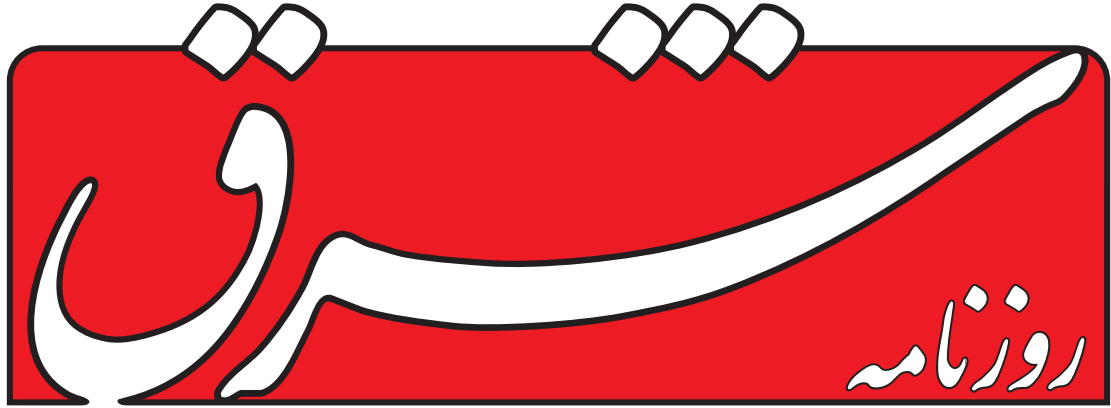
- گزارش عملکرد قوانین برنامه پنج‌ساله را بخواهید و ببینید آیا شاخصی بوده است که واقعا محقق شده باشد؟

این چند نمونه کوچک جذاب فاجعه‌بار در مورد طول دوره چند پروژه را هم ببینید بد نیست:

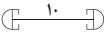
- احداث فرودگاه بین‌المللی سقر، ۲۷ سال
- راه‌اندازی خط آهن همدان - سنندج، ۱۸ سال
- راه‌اندازی مجتمع پتروشیمی گچساران، ۱۷ سال
- برسانی به میانه از طریق سد گرمی چای، ۲۰ سال
- بیمارستان امام خمینی شهریار، ۳۴ سال.

نظام حقوقی برنامه‌ریزی کشور نسبتی با واقعیت‌های جاری نداشته است. در این نظام برنامه‌ریزی، خودنمایی مدیران و نمایندگان بیش از هر چیز به چشم می‌خورد. با تبلیغات وسیع شعاری می‌دهند که قرار است فلان کارها انجام شود، اما بعد از مدتی که کارها خراب شد و هزینه‌های هنگفت بر دست ملت ماند، هیچ‌کس چیزی نمی‌گوید و هرکس به گوشه‌ای می‌گریزد و دنبال مقام عالی‌تری می‌دود. نظام برنامه‌ریزی کشور در چهره یک نظام رانتی بی‌مسئولیت و ناکارآمد گرفتار است که در حلقه‌های پنهان و بسته به توزیع منافع مشغول است و رؤیاهای شبانه‌گردان و مسئولان ارشد را به کابوس‌های شبانه‌روزی ملت بدل می‌کند. شتاب کنید که وقت تنگ است.

چهارشنبه ۲۶ دی ۱۴۰۳
۱۴ رجب ۱۴۴۶
۱۵ ژانویه ۲۰۲۵
سال بیست‌ویکم
شماره ۵۰۲۶
۲۰ هزار تومان
۱۲ صفحه

نگاهی به زندگی
منیره گرجی تنها زن نماینده
در مجلس خبرگان

با داغ شدن اخبار گشایش در روابط ایران با دنیا و رفع برخی از انسدادهای تحمیلی، صف‌کشی‌های سیاسی دوباره کلید خورد

جیغ رادیکالیسم

شمخانی: بررسی FATF در مجمع تشخیص مصلحت نظام، وطن‌فروشی نیست

«شرق» از برگزاری دور جدید گفت‌وگوهای ایران و اروپا گزارش می‌دهد

موتور داغ ژنو

ترامپ به دنبال «نیمه‌نمایش، نیمه‌دیپلماسی» در مذاکره با ایران است

عبدالرحمن فتح‌اللهی؛ در حالی روز یکشنبه جاری نشست به میزبانی عربستان درباره ترسیم آینده سوریه و بدون حضور ایران برگزار شد که معاونان و مدیران سیاسی ترونیسکای اروپا عصر روز دوشنبه (۲۴ دی‌ماه) با هم‌تایان ایرانی خود دیدار و درباره موضوعات هسته‌ای، تحولات ناشی از جنگ اوکراین و وضعیت جاری خاورمیانه گفت‌وگو کردند. کاظم غربی‌آبادی، معاون حقوقی و بین‌المللی وزیر امور خارجه که در این دور از گفت‌وگوها نیز حضور داشت، دیدارهای ژنو را سازنده خواند و درباره آن نوشت: «دور سوم گفت‌وگوهای ایران و سه کشور اروپایی در ژنو برگزار شد». به گفته این دیپلمات ارشد کشورمان، «گفت‌وگوها جدی، صریح و سازنده بودند و ضمن ورود به برخی جزئیات، ایده‌هایی را در دو حوزه رفع تحریم و هسته‌ای که برای حصول به یک توافق ضروری هستند، مورد بحث و بررسی قرار دادیم». غربی‌آبادی در تشریح فضای دیدارهای ژنو یادآور شد «این اتفاق نظر وجود داشت که مذاکرات باید از سرگیری شده و برای رسیدن به یک توافق، باید فضای مناسبی از سوی همه طرف‌ها ایجاد و حفظ شود؛ بنابراین توافق شد که گفت‌وگوها ادامه داده شود».

این گزارش را در صفحه ۲ بخوانید

یادداشت

علی الگوی جاودانه برای حکومت‌ها

محمد صابوسی شیخ‌رباط

اقتصاددان و استاد دانشگاه مفید

ارزش‌هایی مانند صداقت، راستگویی، پایمردی، استقامت و صبر جمیل و... که مختص زمان صدر اسلام نبوده، بلکه پیوسته دغدغه اصلی زندگی بشری بوده است. ما در رابطه با حکومت، با مسائلی مواجه می‌شویم. حکومت‌ها در طول تاریخ برحسب شرایط متحول شده‌اند. ساختار اداری حکومت ساده بوده، تک‌تک قوا معنا نداشته، تعدد سازمان‌ها و گستره مسائل مانند امروز نبوده است. استان‌ها به‌گونه‌ای تقریباً ایالتی عمل می‌کردند؛ بنابراین شبیه‌سازی با آن دوران خطایی بزرگ است.

با وجود این، اصول اداره جامعه و ارزش‌های حاکم بر حکومت قابل توجه است. برای مثال، در حکومت امیرالمؤمنین، آزادی بیان ارزش داشته و از جایگاه معتبری برخوردار بود. بدترین انتقادهای حتی توهین‌ها توسط خوارج و گروهی از مخالفان به حضرت علی می‌شد. گاهی اوقات، برخی رفتارها و گفته‌ها چنان تلخ بود که توسط مردمی که ناظر صحنه‌ها بودند، قابل تحمل نبود و می‌خواستند واکنش نسبت به فرد هتاک نشان دهند اما حضرت علی چنین اجازه‌ای نمی‌دادند. درحالی‌که همین رفتارها در دوران خلفا تحمل نمی‌شد، از حقوق خویش مانند سهم از بیت‌المال محروم شده، گاه تبعید و گاه مورد آزار قرار می‌گرفتند. از منظر حضرت علی تا زمانی که اقدام مسلحانه نشده، آزادی مخالفان تضمین شده است. بنابراین آزادی بیان یک اصل اساسی در حکومت امیرالمؤمنین بود. حتی وقتی مخالفان اراده جنگ می‌کردند، حضرت راه گفت‌وگو را انتخاب کرده، سعی می‌کرد آنان را قانع کند و هیچ‌گاه شروع‌کننده جنگ نبود. وقتی آنان جنگ را شروع می‌کردند، حضرت می‌فرمودند خداوند تو شاهد باش که من آغازگر جنگ نبودم و تمامی تلاش خویش را برای جلوگیری از آن مصروف داشتم. حضرت پس از جنگ نیز خانواده آنان را از سهم بیت‌المال محروم نکرده، آزادی آنان را محترم می‌شمرد. معیارهای گزینش کارکنان، نظارت حاکمیت و مردم بر عملکرد آنان، شفافیت، به رسمیت شناختن حق اعتراض، جهت‌گیری سیاست‌های حکومت در جهت افزایش رفاه، عدالت و تضمین حقوق مالکیت، نظارت بر بازار و نه دخالت در آن و بسترسازی ارتقای فرهنگی جامعه از جمله مواردی است که هر حکومتی باید از آن درس گیرد. اگر آن ترو و حادثه نبود، جهان امروز سمت‌وسویی دیگر داشت.

یکی از سؤالاتی که همواره ذهن خیلی‌ها را به خود مشغول کرده، این است که پیامبر، ائمه یا جامعه صدر اسلام متعلق به ۱۴۰۰ سال پیش بوده‌اند. جامعه آن دوره، یک جامعه کشاورزی و در قیاس با جوامع کنونی کوچک بوده است. بسیاری از جوامع در قرن ۲۱، جوامع صنعتی و فراصنعتی هستند. کشاورزی ماشینی‌شده، نظام حمل‌ونقل فوق‌العاده پیشرفت کرده است. مسائل نوظهور پدید آمده و جوامع به طرز شگفت‌انگیزی نسبت به آن جوامع متحول شده‌اند؛ به‌گونه‌ای که می‌توان گفت دو دنیای متفاوت رخ داده است. لذا با وجود این تحولات شگرف، چرا باید از کسانی صحبت شود که ۱۴۰۰ سال از زندگی آنها می‌گذرد و آنها را الگو قرار داد؟ این پرسش، بسیار جدی است. اندیشمندان مختلف واکنش‌های متفاوتی نسبت به این سؤال داشته‌اند. برخی تصور می‌کنند که الگو بودن پیامبر یا امیرالمؤمنین و دیگر امامان به این معناست که همه چیز را با آن دوران نسبت‌سنجی کنیم. از این‌رو هرچند با محصولات دنیای جدید سرسازگاری دارند، اما با روح و مظاهر تمدن جدید در تقابل هستند. علوم انسانی را برنمی‌تابند و آن را مظهر تمدن غرب و غربی شدن می‌دانند. از نام توسعه دوری جسته و واژه‌های دیگری استفاده می‌کنند. آنان به‌گونه‌ای سخن می‌گویند که انسان مسلمان و غیرمسلمان دو هویت کاملاً مستقل داشته و هیچ وجه مشترکی با یکدیگر ندارند. گروهی نیز با تمسک به برخی روایات ضعیف یا منطبق با شرایط خاص مخاطب، مدعی طب اسلامی شده و در تقابل با طب نوین قرار گرفته‌اند.

این تفکر تقابلی خسارات بزرگی به جامعه وارد کرده است. به‌علاوه، این نگرش به دلیل تفاوت واقعی عمل اجتماعی و سیاسی امامان به دلیل تغییر شرایط، به نوعی گزینش توجیهی دچار شده و توانایی این را دارد که به ظاهر تصمیم خود را با یک رفتار از صدر اسلام تطبیق داده و خود را توجیه کند؛ درحالی‌که تفاوت‌ها بسیار است و این رفتار ظاهرگرایانه در عمل ابزای برای توجیه سیاست‌های خطا درآمده است. با توجه به تحول عمیق جوامع بشری، الگو بودن به معنای یادشده خطاست. آنان در ارزش‌های اخلاقی، چگونگی مواجهه با مشکلات، رابطه معنوی با خداوند، چگونگی تعامل با مردم، اخلاق اجتماعی، اخلاق خانوادگی و... الگو هستند. ارزش‌های اخلاقی، ارزش‌هایی پایدار و هویت‌ساز هستند

برگزیده‌ها

ارائه پیش‌نویس توافق نهایی به اسرائیل و حماس

شمارش معکوس برای آتش بس

شرکت زیرمجموعه وزارت نیرو اطلاعات آماری این مجموعه را زیر سؤال می‌برد؟

داده‌های عجیب برق حرارتی

میزبانی به ایران برگشت ولی نیاز است دغدغه‌ها برطرف شود

هراس از ۲۹ بهمن؟

کروناویروس گربه‌سان‌ها درمان می‌شود یا نه؟

یادداشت

ترامپ و راهبرد «توازن از راه دور»

کوروش احمدی

دیپلمات پیشین

نظم جدیدی تحت تأثیر دو عامل در خاورمیانه در حال شکل‌گرفتن است: ۱- تحولات عظیم اخیر و ۲- سیاست «آمریکا اول» ترامپ و میل او به کاستن از تعهدات امنیتی بین‌المللی آمریکا. درحالی‌که از تحولات عظیم اخیر آگاهی، حدس‌هایی نیز می‌توانیم درباره برنامه‌های ترامپ بنویسیم. اگرچه بعضی معتقدند که سیاست خارجی ترامپ مانند دور قبل مبتنی بر دکترین خاصی نخواهد بود و اقدامات او بیشتر تحت تأثیر برداشتهای ژئوپلیتیک ساده و منطق معاملاتی او خواهد بود، اما سؤال این است که اقدامات عملی او چگونه وضعیت خاورمیانه را تحت تأثیر قرار خواهد داد.

مسئوری اجمالی بر سیاست آمریکا در خلیج فارس بعد از خروج انگلیس از این منطقه در ۱۹۷۱ می‌تواند احتمالات مختلف را مشخص کند. آمریکا برای اولین بار در جریان جنگ جهانی دوم، خلیج فارس را به‌عنوان منطقه‌ای حیاتی برای منافع آمریکا اعلام کرد. اما بعد از خروج انگلیس از منطقه در ۱۹۷۱ به دلایل عدیده نتوانست جایگزین انگلیس شود.

در نتیجه طی ۱۹ سال و برای اولین بار بعد از چند صد سال هیچ قدرت غربی در خلیج فارس مستقر نشد.

کنسرت

آرون افشار

رهبر ارکستر: معین راهبر

۲۸ دیماه

تهران

سالن بزرگ وزارت کشور

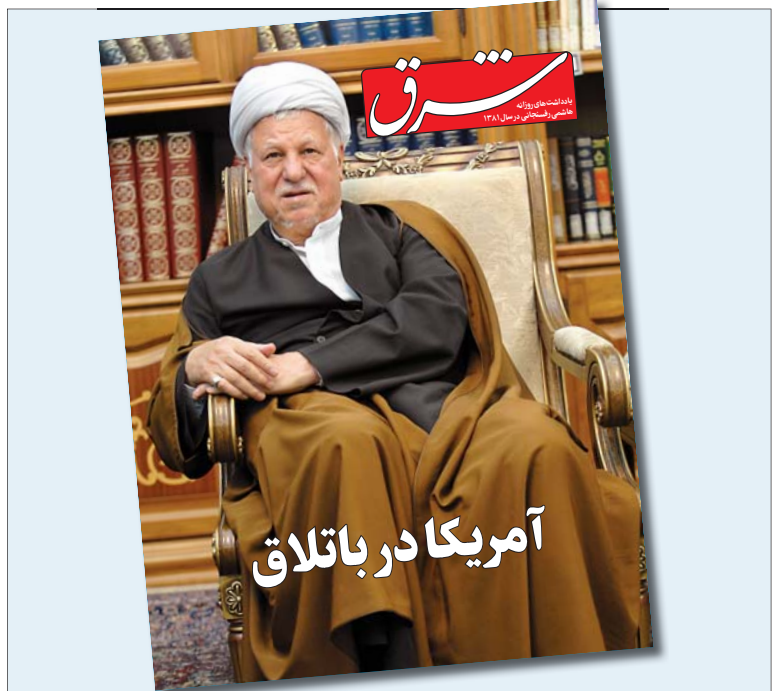
خرید بلیت از سایت ملوتیک

MELOTIK.COM

روابط عمومی: ۰۹۱۲۵۵۴۴۹۴۰

کیان کنسرت

خاطرات سال ۱۳۸۱ آیت‌الله هاشمی رفسنجانی را
شنبه ۲۹ دی همراه با روزنامه از روزنامه‌فروشی‌ها بخواهید